

**LÜTFİ HALİL YINANÇ**  
**Doc: 16, 20.Ağustos.1964**

Pek muhterem ve âlicenap kardeşim Tayyip Beyefendi;

Lehü'l-hamt salimen muvasalatınıza dair olan kıymetli mektubu bugün meserretle aldım. Daha evvel Pınarbaşı'ndan Hüsamettin'e lütfen göndermiş bulunduğunuz mektubu da bendenize okudu. Her ikisinden sonsuz ve derecesiz mütehassis olduk. Her şeyden evvel sıhhatiniz mevzu bahis idi. sıhhat ve selametle aile yuvanıza yetişip çocuklarınızla sermest olmanız dünyayı değer. Evet, burada kaldığınız müddet zarfında şeref ve mevkiinize münasip bir hizmet edemediğimize müteessiriz. Artık her kusurumuzu af buyurmanızı istirham ederiz. Hakkıyla bir tebdil-i hava olmadı. Gelip geçici bir şey oldu. Hele Göksun'da geçirilen bir buçuk günlük hayatı hiçe sayıyorum. Sağ olursak gelecek sene maa aile teşrif ederek telafi buyurun ki müsterih olalım. Gelip gitmeniz bir hayal oldu. Tatlı sohbetlerinizi ve bendenize karşı sevginizi bir türlü unutamıyorum. Var olunuz.

Biz cümleten sıhhatteyiz. O gün yani ayrıldığımız akşamı çocuklarla Elbistan'a geldik. Oturup yattığınız yerler gözümün önünde canlandı. Ağladım. Dünyaya gelip gitmek de böyle imiş. Artık yel esiş kokusu geliş, mektubunuzu eksik buyurmayınız. İnzimam etmiş ve hal-i terakümde bulunan birçok işler zât-ı âlinizi yoracaktır. Çok çalışacaksınız. Artık ehemmi mühimmine tercih etmek suretiyle üzülmeyen sıhhatinize tesir etmeden birçok işleri hezf etmek şartıyla sıhhatinizi korumanızı rica edeceğim.

Halil'in nakli emri geldi. Eylülde gelecektir. Bugün kendisine telgraf çektim. Bendenizse ancak Ekim haftasında gelebilirim kusuruma kalmayınız. Eğer işlerimi Eylülün yarısına kadar tasfiye edebilirsem daha evvel gelmeye çalışırım. Bendeniz ve hemşireler zât-ı âlinize ve Leman Hanımefendi'ye hürmetler ederiz. Çocukların gözlerinden öperim. Hüsamettin, Nuriye, Gönül ve bütün efradı ailemiz ayrı ayrı ellerinizden öperler. Bâki sıhhatte daim olunuz efendim. 20 Ağustos 1964

Hürmetkârınız  
Lütfi Halil Yinanç